

РЕШЕНИЕ

№ 12584

гр. София, 17.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 156 СЪСТАВ, в публично заседание на десети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВАВ

при участието на секретаря СА
като разглежда докладваното от ВАВ Гражданско дело № 20211110141685 по описа за 2021 година

РЕШЕНИЕ

17.07.2023 г., гр. София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I Г. О., 156-ти състав, в открито публично заседание на десети юли през две хиляди и двадесет и трета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВА

при секретаря Стилиана Андонова, като разглежда докладваното от съдия ВА гр. дело № 41865/2021 г. по описа на СРС, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 341 и сл. ГПК.

Подадена е искова молба от Б. Т. М. срещу С. Ж. А. и З. Ц. Г., като се твърди, че страните са съсобственици на следните недвижими имоти: **1)** поземлен имот с идентификатор 07106.1419.68, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед № РД-18-28/03.04.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес: с., с площ от 1219 кв. м., с трайно предназначение на територията: урбанизирана, с номер по предходен план: 68, кв. 17а, парцел IV, при съседни имоти с идентификатори: 07106.1419.683, 07106.1419.684, 07106.1419.734, 07106.1419.729, представляващ УПИ IV-68, кв. 17а, със съседни по регулационен план: ул. „Р“, УПИ III-67 от кв. 17а, УПИ IV-67 от кв. 17а, ул. „Л“; **2)** сграда с идентификатор. 07106.1419.68.2 съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед № РД-18-28/03.04.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес: с., която сграда е изградена в

поземлен имот с идентификатор 07106.1419.68, със застроена площ от 60 кв. м., брой етажи: един, с предназначение: селскостопанска сграда; **3)** сграда с идентификатор. 07106.1419.68.3 съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед № РД-18-28/03.04.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес: с., която сграда е изградена в поземлен имот с идентификатор 07106.1419.68, със застроена площ от 111 кв. м., брой етажи: един, с предназначение: друг вид сграда за обитаване. Излага подробни съображения за основанията за възникване на съсобствеността, като прави извод, че същата е възникнала по наследство, сделки и давност. Поддържа, че има 1/2 ид. част в съсобствеността на процесните имоти, а ответниците имали квоти от по 1/4 ид. част в съсобствеността на имотите. Иска да бъде допуснато извършването на съдебна делба на имотите.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответниците не са подали отговор на искова молба и не са изразили становище по предявения иск.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

СРС, 156-ти състав е бил сезиран с конститутивен иск с правно основание чл. 34 ЗС.

За да се уважи искът за делба, като се допусне прекратяването на възникналата съсобственост, следва да са налице следните материални и процесуални предпоставки (юридически факти): **1)** ищецът да е носител на съответна идеална част от правото на собственост върху включения в делбената маса имот на твърдяното от него правно основание; **2)** предметът на делбата да бъде годин обект на правото на собственост и **3)** в производството по делба да участват като страни всички съсобственици, тъй като допускането и извършването на делбата без участието в процеса на всички съсобственици ще бъде нищожно – арг. чл. 75, ал. 2 ЗН, във вр. с чл. 34, ал. 2 ЗС.

Представен е Нотариален акт за продажба на празно дворно място № 146, том VI, нот. дело 1059/1948 г., като се установява, че ТИД е продал на ДЖ М. дворно място, находящо се в с. Б, съставляващо парцел III имот с пл. № 353 и 354 в кв. 17а, образуваща само тази част от имот с пл. № 353, която е с площ от 370 кв. м., като с представената скица целият имот е с площ от 853 кв. м., в които се включват придаваемата част от парцела и други имот, регулационните сметки за които не са уредени и следва да се уредят от ДЖ М..

От Нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит по регулация № 122, том VII, нот. дело № 1516/1961 г. се изяснява, че ДЖ М. е придобил по силата на дворищна регулация собствеността върху празно място от 302 кв. м., от мястото на СГНС, при съседи ДЖ М., парцел V и улица и върху празно място от 105 кв. м. от мястото на КНТ имот пл. № 3, при съседи: ДЖ М. и парцел III и VI, придадено към собствените му парцели IV и V от кв. 17а по плана на с. Б – София.

Приложен е Нотариален акт за дарение на недвижим имот № 130, том II, нот. дело № 266/1969 г., като се установява, че ДЖ М. е дарил на ЖД М. ½ ид. ч. от дворно място, находящо се в землището на гр. София, с. Б, от площ на целия 474 кв. м., представляващо цялото парцел V-4 от кв. 17а, при съседи: от две страници улица и ДЖ М..

От Нотариален акт за дарение на недвижим имот № 131, том II, нот. дело № 267/1969 г. че ДЖ М. е дарил на ТД М. ½ ид. ч. от дворно място, находящо се в землището на гр. София, с. Б, от площ на целия 474 кв. м., представляващо цялото парцел V-4 от кв. 17а, при съседи: от две страници улица и ДЖ М..

Представен е Нотариален акт за собственост на недвижим имот, придобит по обстоятелствена проверка № 48, том VII, нот. дело № 1229/1981 г., като се изяснява, че ЖД М. и ТД М. са придобили по давност 400/748 ид. ч. от дворно място, цялото с площ от 748

кв. м., както и също толкова идеални части от застроената жилищна сграда, съставляващо парцел IV-4, по плана на кв. 17а София – с. Б.

Приложен е Нотариален акт за собственост върху недвижим имот придобит по регулация № 38, том I, нот. дело № 46/1991 г., като се изяснява, че ЖД М. и ТД М. са придобили правото на собственост при равни квоти върху следните недвижими имоти по регулация към собствените им недвижими имот парцели IV-4 и парцел V-4 от кв. 17а по плана на гр. София, с., а именно: празно дворно място с пространство от 271 кв. м. от улица и канал – общинско място, собственост на Общински народен съвет – Искър, при съседни на придаваемата се част: от север – улица, изток и юг – наследници на ДЖ М., от запад – наследници на ККТ. Дворното място се придава по силата на утвърден със Заповед № 34397/28.06.1955 г. на Министъра на архитектурата и благоустройството, дворищно регулационен план, кв. 17а по плана на гр. София.

От Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 7, том II, рег. № 5414, нот. дело № 177/2002 г. се изяснява, че ТД М. и СЙ М.а са продали на Б. Т. М. собственият си недвижим имот: втори етаж от жилищна сграда, находяща се на ул. „Л“ № 3 в с. Б – район „Нови Искър“ – гр. София, със застроена площ от 79 кв. м., състоящ е от две стаи, дневна – кухня и сервизни помещения, заедно със западните зимнични помещения и 1/2 ид. ч. от общите части на сградата и от дворното място, в което е построена, цялото с площ от 474 кв. м., съставляващо поземлен имот № 68, за който съгласно регулационният план на гр. София – местността Б, утвърден със Заповед № 197/29.04.1991 г. е отреден парцел IV от кв. 17а, при съседни: от две страници улица и КНТ, а по скица: от изток – ул. „Л“, от север – ул. „Р“ и от запад – поземлен имот № III-67 и от юг - поземлен имот № IV-67.

С Нотариален акт за поправка на Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 7, том II, рег. № 5414, нот. дело № 177/2002 г. - № 37, том I, рег. № 1119, нот. дело № 28/2004 г. се изяснява, че е извършена поправка на ОФГ в площта на имота, като същата следва да се чете правилно „с площ от 1222 кв. м.“.

От Удостоверение № 43/19.02.2004 г., издадено от кметство Б се установява, че скица № 16/30.08.2002 г., в графата: парцелът изчислен графически съдържа 474 кв. м. е погрешно отразен, като следва да се счита за вярно: УПИ IV-68 от кв. 17 а, изчислен графически съдържа всички: 1222 кв. м., като УПИ IV-68 от кв. 17 а по действащия регулационен план е идентично с парцели IV-4, V-4 от кв. 17а по регулационния план от 1955 г.

Представени са скици, както следва: **1)** скица на сграда № 15-75823/28.01.2021 г., като се установява, че е налице сграда с идентификатор. 07106.1419.68.2 съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед № РД-18-28/03.04.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес: с., която сграда е изградена в поземлен имот с идентификатор 07106.1419.68, със застроена; **2)** скица на сграда № 15-75831/28.01.2021 г., като се установява, че е налице сграда с идентификатор. 07106.1419.68.3 съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед № РД-18-28/03.04.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес: с., която сграда е изградена в поземлен имот с идентификатор 07106.1419.68, със застроена площ от 111 кв. м., брой етажи: един, с предназначение: друг вид сграда за обитаване; **3)** скица на поземлен имот № 15-75836/28.01.2021 г., като се установява, че е налице поземлен имот с идентификатор 07106.1419.68, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед № РД-18-28/03.04.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес: с., с площ от 1219 кв. м., с трайно предназначение на територията: урбанизирана, с номер по предходен план: 68, кв. 17а, парцел IV, при съседни имоти с идентификатори: 07106.1419.683, 07106.1419.684, 07106.1419.734, 07106.1419.729, представляващ УПИ IV-68, кв. 17а, със съседни по регулационен план: ул. „Р“, УПИ III-67 от кв. 17а, УПИ IV-67 от кв. 17а, ул. „Л“.

Приложено е Удостоверение за наследници изх. № ЕС УН-1472/02.07.2015 г. на СД

М.а, като се изяснява, че същата е починала на 18.04.1971 г., като е оставила за наследници по закон ТД М. (син – арг. чл. 5, ал. 1 ЗН – починал на 03.01.2003 г.) и ЖД М. (син – арг. чл. 5, ал. 1 ЗН – почина на 09.01.2015 г., като последният е оставил за наследник по закон дъщеря си (арг. чл. 5, ал. 1 ЗН) С. Ж. Александрова - Петрова).

От Удостоверение за наследници изх. № 117/14.01.2015 г. се установява, че ДЖ М. е починал на 22.11.1970 г., като е оставил за наследници по закон ЖД М., ТД М. (синове – арг. чл. 5, ал. 1 ЗН) и преживялата съпруга С. ДЖ (арг. чл. 9, ал. 1 ЗН).

Представено е Удостоверение за наследници изх. № КБС23-УГ51-365, като се установява, че ТД М. е починал на 03.01.2003 г., като е оставил за наследници по закон Б. Т М. (син – арг. чл. 5, ал. 1 ЗН), К Т.а Борисова (дъщеря – арг. чл. 5, ал. 1 ЗН) и СЙ М.а (преживяла съпруга – починала на 16.02.2022 г.).

Прието е и препис извлечение от акт за смърт, като се установява, че ТД М. е починал на 03.01.2003 г.

Удостоверението за наследници е официален документ относно вписванията в регистрите за гражданско състояние (**Определение № 37/21.01.2013 г. по ч. т. д. № 977/2012 г., ТК, II т.о. на ВКС, Определение № 1423/30.12.2011 г. по гр. д. № 899/2011 г., ГК, III т.о. на ВКС**). Съгласно чл. 11, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, за издаване на удостоверение за наследници се подава искане по образец, в което заявителят вписва известните му данни за наследодателя и неговите наследници. За определяне на наследниците по закон обаче длъжностното лице прави пълна проверка в регистъра на населението, а когато е необходимо – и в регистрите на актовете за гражданско състояние. В удостоверението длъжностното лице вписва всички живи и починали наследници, определени съгласно Закона за наследството, както и връзката им с наследодателя (съпруг или родство). В производството по делба удостоверението за наследници е документ, който удостоверява кръга на наследниците. Необходимо е да се посочено, че без изричното оспорване на удостоверението за наследниците в качеството му на официален свидетелстващ документ верността на съдържанието му може да бъде проверена и съобразно с всички останали представени по делото данни относно релевантните факти и обстоятелства. Това е необходимо и с оглед характерната особеност на производството за делба, която би се оказала изцяло нищожна, ако в нея не участва като страна някой от участниците в общността. Тоест, ако законът признава едно лице за наследник по закон на даден наследодател, това качество не се счита отпаднало поради обстоятелството, че същото не е вписано в удостоверението за наследници, издадено по заявление на друго лице. Като наследник то е легитимирано да иска делба на съсобствен имот – така **Решение № 100/02.03.2011 г. по гр. д. № 1820/2009 г., ГК, I т.о. на ВКС; Определение № 42/29.01.2019 г. по гр. д. № 3690/2018 г. на ВКС, ГК, I ГО**.

Приложено и неоспорено е саморъчно завещание от 18.12.2014 г., което е извършено от ЖД М., като същият е извършил разпореждане по повод на смърт (*mortis causa*) в полза на З. Ц. Г., като му е завещал 1/2 ид. част от всички притежавани от него недвижими и движими вещи.

Саморъчното завещание (т. нар. олографно завещание) е частен диспозитивен

документ, който е подписан от завещателя, поради което при липсата на доказателства за неговата неавтентичност, той обвързва наследниците на починалото лице с извършените от последното разпореждания *mortis causa* с имуществото му и произтичащите от тях права и задължения – арг. чл. 180 ГПК.

По правната си характеристика завещанието представлява едностранна *mortis causa* сделка, извършена от лице, което притежава *testamenti factio activa* (активна завещателна способност), която е лична, формална, отменима, и с която е налице акт на имуществено разпореждане, с който безвъзмездно се облагодателстват едно или повече лица – универсални правоприменници (наследници) или заветници.

Съгласно т. 1 от **Тълкувателно решение № 1 от 9.12.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2013 г., ОСГТК** „При проверка на правилността на първоинстанционното решение въззивният съд може да приложи императивна материалноправна норма, дори ако нейното нарушение не е въведено като основание за обжалване. Въззивната инстанция не е ограничена от посоченото във въззивната жалба, когато следи служебно за интереса на някоя от страните по делото или за интереса на родените от брака ненавършили пълнолетие деца при произнасяне на мерките относно упражняването на родителските права, личните отношения, издръжката на децата и ползването на семейното жилище.“. С оглед изложеното, съдът намира, че са спазени императивните изисквания на чл. 13 ЗН, във вр. чл. 21, във вр. чл. 25 ЗН, поради което процесното завещание е породило своя правен ефект.

Основен принцип при тълкуването на сделките *mortis causa* е същите да се тълкуват освен с всички общо известни правила на тълкуването, така и в ползва на валидността (*in favorem validitatis*). В случая при спазване на посочения принцип за тълкуване на сделките по повод на смърт, както и при приложението на чл. 20 ЗЗД – с оглед извършване на граматическо, систематично и телеологическо тълкуване, настоящият съдебен състав намира, че в случая извършеното разпореждане от наследодателя по повод на смърт има характер на общо завещателно разпореждане по смисъла на чл. 16, ал. 1 ЗН. Според посочената новела, завещателните разпореждания, които се отнасят до цялото или до дробна част от цялото имущество на завещателя, се наричат общи и придават качеството на наследник на лицето, в полза на което са направени. В тази насока по *per argumentum a fortiori* от **Решение № 276 от 5.03.2014 г. на ВКС по гр. д. № 2959/2013 г., I г. о., ГК**, в което е възприето, че „Когато е завещано конкретно имущество, но от доказателствата по делото е видно, че то изчерпва имуществото, останало след смъртта на наследодателя, завещанието следва да се приеме за общо по смисъла на чл. 16, ал. 1 ЗН.“. В процесния случай, безспорно волята на завещателят – Желязко М., безспорно води до извод, че същата се е разпоредил с имуществото си чрез сделка *mortis causa*, която е направила ответникът З. Г. универсален правоприменник – наследник по завещание, което се ползва с предимство пред наследниците по закон, но само досежно завещаните му 1/2 ид. ч. от недвижимото и движимо имущество на завещателя. Тъй като в случая не е налице хипотеза на прелегат, т.е. лицето в чиято полза е извършено завещанието не се явява и наследник по

закон на Желязко М., което се установява от представените по делото удостоверения за наследници, то останалата 1/2 ид. ч. от движимото и недвижимото имущество на наследодателя се разпределя между наследници по закон.

Настоящият съдебен състав, като извърши съвкупна преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно правилото на чл. 12 ГПК и чл. 235 ГПК намира, че в случая безспорно по делото се установява, че между страните е налице съсобственост по отношение процесните недвижими имоти, като същата е възникнала по силата на транслативни сделки и наследяване по завещание и закон.

При изследване на веригите на придобиването на процесните имоти, а така също и на наследствените сукцесии, съдът намира, че съсобствеността в случая е при квоти, както следва 1/2 ид. ч. за ищеца Б. Т. М. и по 1/4 ид. ч. за ответниците С. Ж. А. и З. Ц. Г..

Тъй като в настоящото производство не са съединяване обективно други иски в първата фаза на делбата и с оглед правилото на чл. 355 ГПК на никоя от страните не следва да се присъждат деловодни разноски.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

РЕШИ:

ДОПУСКА извършването на съдебна делба на следните недвижими имоти: **1)** поземлен имот с идентификатор 07106.1419.68, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед № РД-18-28/03.04.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес: с., с площ от 1219 кв. м., с трайно предназначение на територията: урбанизирана, с номер по предходен план: 68, кв. 17а, парцел IV, при съседни имоти с идентификатори: 07106.1419.683, 07106.1419.684, 07106.1419.734, 07106.1419.729, представляващ УПИ IV-68, кв. 17а, със съседни по регулационен план: ул. „Р“, УПИ III-67 от кв. 17а, УПИ IV-67 от кв. 17а, ул. „Л“; **2)** сграда с идентификатор. 07106.1419.68.2 съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед № РД-18-28/03.04.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес: с., която сграда е изградена в поземлен имот с идентификатор 07106.1419.68, със застроена площ от 60 кв. м., брой етажи: един, с предназначение: селскостопанска сграда; **3)** сграда с идентификатор. 07106.1419.68.3 съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед № РД-18-28/03.04.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес: с., която сграда е изградена в поземлен имот с идентификатор 07106.1419.68, със застроена площ от 111 кв. м., брой етажи: един, с предназначение: друг вид сграда за обитаване, **между Б. Т. М., ЕГН: *******, с адрес: с., С. Ж. АП, ЕГН: *******, с адрес: с. и З. Ц. Г., ЕГН: *******, с адрес: с. Б, ул. „Р“ № 5, **при следните квоти в съсобствеността: 1/2 ид. част** за Б. Т. М., ЕГН: *******, 1/4 ид. част** за С. Ж. АП, ЕГН: ***** **и 1/4 ид. част** за З. Ц. Г., ЕГН: *****.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в двуседмичен срок от съобщението до страните

с въззивна жалба пред Софийският градски съд.

Препис от решението да се връчи на страните!

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____